

ΕΤΟΣ 61ον

25 Αυγούστου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3143)

ΤΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς λέει ἐπιγραμματικά ὅτι «θεμέλιον ἄλλων οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τὸ κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός» (Α΄ Κορ. 3,11). Κανείς, οὔτε ἄγγελος, οὔτε ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά βάλει ἄλλο θεμέλιο καί νά ἀντικαταστήσει τὸ μοναδικὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ὁ Χριστός.

Πρῶτον, διότι Ἐκεῖνος θεμελίωσε τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων μέ τῆ θεία του γέννηση, τὸ Αἷμα τῆς θυσίας του ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καί τῆ ζωηφόρο Ἀνάστασή του. Δεύτερον, διότι Ἐκεῖνος ἀπέστειλε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο πού συγκροτεῖ ὄλο τὸ θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Καί τρίτον, ὡς Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντα, αἰώνιος καί ἀτελεῦττος, ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν αἰώνια διάρκεια τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ βιβλίον τῶν Παροιμιῶν στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀναφερόμενο στή σοφία τοῦ Θεοῦ, γράφει χαρακτηριστικά: «πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με» (8,23). Καί τί σοφότερο τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία του.

Νά κτίζουμε πάνω στό θεμέλιο

Ἀπὸ τῆ στιγμῆ πού ἔχουμε κατανοήσει ποῖο εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή ὁ Χριστός, πρέπει νά προσέξουμε πῶς θά οἰκοδομήσουμε πάνω στό θεμέλιο τοῦ Χριστοῦ. Βασικός γνώμονας τῆς προσπάθειάς μας πρέπει νά εἶναι ἡ ἐνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ὅτιδήποτε παρεκκλίνει ἀπὸ τὸν στόχο αὐτὸ γίνεται σχίσμα καί αἵρεση, μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴ σωτηρία καί δέν προσθέτει καμιὰ πρόοδο στήν πνευματικὴ μας ζωή.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος φέρνει τὸν ἑαυτό του ὡς παράδειγμα, ὡς οἰκοδομικὸ νῆμα πού μᾶς ὁδηγεῖ πῶς θά γίνουμε ἐποικοδομητικοί: «ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα». Ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτονας, ὑπεύθυνος γιὰ τὴν ἀνέγερση τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, ἔβαλε θεμέλιο τὸν Χριστό, τὴ χριστιανικὴ πίστη, τὴ διδασκαλία του, τὰ θαύματά του, τὴ ζωὴ του, τὸ Εὐαγγέλιό του. Πάνω σ' αὐτὰ πρέπει νά κινηθοῦμε καί ἐμεῖς.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. γ΄ 9-17)

Ὁ Χριστός, ὁ θεμέλιος λίθος

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἔσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπακοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἳτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ὁ Ἀπόστολος μᾶς λέει ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι «Θεοῦ συνεργοί», «Θεοῦ γεώργιον». Καὶ «Θεοῦ οἰκοδομή». Δηλ. μοιλονότι ἡ θεμελίωση τῆς σωτηρίας μας ἀνήκει στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, Ἐκεῖνος εἶναι «ὁ σπείρων τὸν σπόρον Αὐτοῦ», ὀφείλουμε καὶ ἔμεῖς νὰ συνεργήσουμε μὲ τίς ἐπιθυμίες, τίς προθέσεις καὶ τίς διαθέσεις μας, ἀλλῆλα καὶ μὲ τὴ θέληση καὶ βουλήσῃ μας ὥστε νὰ βαδίσουμε τὴν ὁδὸ τῶν ἐντολῶν Του, νὰ καλλιιεργήσουμε πνευματικὲς ἀρετὲς, νὰ σμιλέψουμε φρόνημα χριστιανικό, ἐκκλησιαστικό μέσα στὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸς ὁ τρόπος διασφαλίζει τὴν ἐνότητά Της καὶ ὀφελεῖ καὶ ἐμᾶς πού μέσα στὴν κοινωνία τῆς χάριτος προσδεύουμε πνευματικά.

Τὰ πνευματικά ὑλικά τῆς ἐν Χριστῷ οἰκοδομῆς

Ὅταν κτίζουμε πάνω στό θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ χρειάζεται προσοχὴ στὰ ὑλικά πού χρησιμοποιοῦμε. Ὁ ἀπόστ. Παῦλος κάνει διάκριση μεταξύ τῶν ὑλικῶν ἐκείνων πού ἔχουν ἀξία καὶ ἐκείνων πού δὲν ἔχουν ἀξία.

Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος εἶναι μέταλλα πολὺτιμα, ὅπως καὶ οἱ πολὺτιμοὶ λίθοι (διαμάντια κ.λπ.), πού ἀντέχουν στό χρόνο καὶ μὲ αὐτὰ φτιάχνει κανεὶς πολὺτιμα ἀντικείμενα.

Ἔτσι καὶ οἱ χριστιανικὲς ἀρετὲς: α. Ἡ βαθιὰ καὶ δοκιμασμένη πίστη σάν τὸ χρυσὸ στό κωνευτήρι καὶ ἡ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ· β. Ἡ ὑπομονὴ καὶ καρτερία στὶς δοκιμασίαις πού κάνουν τὴν ψυχὴ νὰ λάμπει σάν τὸ ἀσήμι· γ. Ἡ μακαρία πραότητα καὶ ἀνεξικακία καὶ ἡ θεοδίδακτη ταπείνωσις, ἡ θεομίμητη ἀγγόνη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη πού σκορποῦν τὴν ἐκθαμβωτικὴ πνευματικὴ τους λάμψη μέσα στὰ μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος ἀλλῆλα καὶ στὸν κόσμος. Τὰ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐμεῖς εἴμεθα συνεργάται τοῦ Θεοῦ, καί σεῖς εἴσθε χωράφι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομή τοῦ Θεοῦ. Κατά τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ πού μοῦ ἐδόθηκε, σάν σοφός ἀρχιτέκτων ἐγὼ ἔβαλα θεμέλιον, ἄλλος δέ κτίζει τὴν οἰκοδομὴν. Ὁ καθένας ἄς προσέχη μὲ ποιόν τρόπον οἰκοδομεῖ. Ἄλλο θεμέλιον κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ βάλῃ παρά ἐκεῖνο πού ἔχει τεθῆ, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐάν κανεῖς κτίξῃ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον αὐτὸ χρυσάφι, ἀσῆμι, πολυτίμους λίθους, ξύλα, χορτάρη, καλάμια, τοῦ καθενός τὸ ἔργον θὰ γίνῃ φανερόν· ἡ ἡμέρα θὰ τὸ φανερώσῃ, διότι ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἀποκαλύπτεται μὲ φωτιά καὶ ἡ φωτιά θὰ δοκιμάσῃ τί εἶδους ἔργον ἔκανε ὁ καθένας. Ἐάν τὸ ἔργον πού ἔκτισε ἕνας μείνῃ, αὐτὸς θὰ ἀνταμειφθῇ. Ἐάν κάποιου τὸ ἔργον καῖ, θὰ ὑποστῇ ζημίαν, ὁ ἴδιος ὁμως θὰ σωθῇ, ἀλλὰ κατὰ τέτοιον τρόπον ὅπως σώζεται κανεῖς ἀπὸ πυρκαϊάν. Δὲν ξέρετε ὅτι εἴσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας; Ἐάν καταστρέφῃ κανεῖς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, θὰ τὸν καταστρέψῃ ὁ Θεός, διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, καὶ ὁ ναὸς αὐτὸς εἴσθε σεῖς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πνευματικὰ αὐτὰ «ὕλικά» συμβάλλουν ἀποτελεσματικὰ στό κτίσιμο καὶ στερέωμα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, στήν ἐνότητα τῶν μελῶν μὲ τὸν Χριστό καὶ στήν πνευματικὴ τους καρποφορία.

Τὰ ὑλικά πού ἀποσταθεροποιοῦν τὴν ἐν Χριστῷ οἰκοδομὴν

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης ἐρμηνεύοντας τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου «εἰ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸ θεμέλιον τοῦτο... ξύλα, χόρτον, καλάμη» (Α΄ Κορ. 3,12), γράφει ὅτι ἡ μέθη, οἱ γέλιωτες καὶ οἱ ἀχαλίνωτες διασκεδάσεις μοιάζουν μὲ σωρούς ἀπὸ ξύλα πού ἡ φωτιά τὰ κάνει στάχτη· τὰ σαρκικὰ πάθη μοιάζουν μὲ τὰ χόρτα, πού κατακαίγονται ὅπως κατακαίει ἡ ἀκόλληστη ἐπιθυμία τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα· καὶ ἡ φιληργυρία καὶ πλεονεξία μοιάζουν μὲ τὰ καλάμια πού δὲν ἀντιστέκονται στὴ φωτιά, ἀλλὰ τὴν βοηθοῦν νὰ ἐξαπλωθεῖ ἀκόμη περισσότερο. Δηλαδή, ὁ ἁμαρτωλὸς τρόπος ζωῆς ἀποσταθεροποιεῖ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ταυτόχρονα ὁμως ἀχρηστεύεται καὶ χάνεται.

Ἄλλὰ καὶ προσπάθειες πού δὲν ἔχουν μόνον ἠθικὸ χαρακτήρα, ἀλλὰ ἀπο-

25 Αὐγούστου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. 1δ΄ 22-34.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Σεπτεμβρίου, Ι΄ Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. β΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λκ. δ΄ 16-22.

καλοῦνται πνευματικές, πνευματικά ρεύματα, πνευματική κουيلτούρα, πού ὁμως δέν ἐπικεντρώνονται στό πνευματικό θεμέλιο τῆς πίστεως, τόν Χριστό, τόν ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς Ἐκκλησίας, βλάπτουν παρά βοηθοῦν τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Διότι ἀποκλίνουν ἀπό τή διδασκαλία καί παράδοση τῆς Ἐκκλησίας. Θεοιώνουν καί θέτουν σέ ἀμφισβήτηση τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Καί ὅπως ἀναφέρεται στό ἀποστολικό κείμενο μιά τέτοια παρεκτροπή ἰσοδυναμεῖ μέ φθορά, γκρέμισμα τοῦ ναοῦ τῆς ψυχῆς πού ὁ κάθε πιστός κτίζει μέσα του. Ἀντιστρατεύεται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπειδή ὄλοι οἱ πιστοί εἶναι ναός τοῦ Θεοῦ, ἔχουν δεχθεῖ τή σωτηριώδη καί ἁγιαστική χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού εἶναι Θεός. Πού πνέει, χαριτώνει, κατοικεῖ καί ἐνεργεῖ μέσα στό οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας. Θά φθεῖρει λοιπόν ὁ Θεός ἐκεῖνον πού προσπαθεῖ νά φθεῖρει μέ τίς πράξεις του τό ναό τοῦ Θεοῦ (Α΄ Κορ. 3,17). Θά ὀδηγηθεῖ στή φθορά καί τόν θάνατο, τόσο τόν σωματικό, ὅσο καί τόν πνευματικό. Θά ἀρθεῖ ἡ δωρεά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀπό μέσα του καί θά γίνει υἱός ἀπωλείας μέ δική του εὐθύνη.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

ἐπιμέλεια Πρωτοπρ. Ἡλία Μαρκαντώνη καί Εὐαγγ. Γ. Καρακοβούνη,
σχήμα 12X17 ἑκατ., σσ. 368 (ἔκδοση Ε΄)

Μέ σκοπό νά προσφέρει στους πιστούς «τόν πιό ἀσφαλῆ ὀδηγό στή λειτουργική καί τήν ἰδιωτική προσευχή τῶν χριστιανῶν στίς καθημερινές πρὸς τόν Κύριο ἐντεύξεις τους», ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐξέδωσε τό «Προσευχητάριον» αὐτό. Τό περιεχόμενό του ἀπαρτίζεται ἀπό 4 μέρη: Τό «Ἀνθολόγιο προσευχῶν», τίς «Ἱερές Ἀκολουθίες», τοὺς «Παρακλητικούς καί Ἱκετηρίους Κανόνες» καί τό «Πληροφοριακό παράρτημα» (μηνολόγιο, πασχάλια, νηστεῖες). Σέ δίχρωμη ἐκτύπωση, μέ χρυσόδετη βιβλιοδεσία.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr